

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že pojmy „malé zařízení“ a „podstatná změna“ definované v čl. 2 bodech 3 a 4 směrnice 1999/13/ES jsou nezbytné k zajištění jednotného a účinného použití této směrnice v rozsahu, v němž tyto pojmy upřesňují povinnosti vztahující se na některé kategorie průmyslových zařízení, kterých se směrnice týká. Provedení směrnice do francouzského práva se přitom v tomto ohledu vyznačuje mnohými mezerami v právu, neboť žalovaná nestanovila žádnou definici pojmu „malé zařízení“, přestože její definice pojmu „podstatná změna“ nezohledňuje prahové hodnoty zvýšení emisí těkavých organických sloučenin, jejichž překročení vede k tomu, že změna zařízení musí být považována za změnu podstatnou.

Podle žalobkyně je rovněž politováníhodný nedostatek přesnosti a jasnosti v rámci provedení čl. 4 bodu 4 směrnice, který se týká povinností použitelných v případě provedení podstatných změn stávajících zařízení. Jelikož jsou pravidla týkající se nových zařízení přísnější, než pravidla vztahující se na stará zařízení, je třeba zavést jednoznačnější právní úpravu rovněž v případech, že stávající zařízení projde významnou změnou, aby byl zaručen užitečný účinek směrnice, jehož cílem je zaručit vysokou úroveň ochrany životního prostředí.

(¹) Úř. věst. L 85, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 118.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 13. října 2008 – G. Elbertsen v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Věc C-449/08)

(2009/C 6/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobce: G. Elbertsen

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 42 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003 (¹) vykládán v tom smyslu, že nechává členským státům prostor stanovit referenční částku ve výši 0 eur a zemědělci, který se nachází ve zvláštní situaci ve smyslu článku 21 nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004 (²), nepřiznat žádné platební nároky z vnitrostátní rezervy?
- 2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku: Brání pak právo Společenství použití ustanovení jako je čl. 17 odst. 1 písm. b) Regeling GLB-inkomenssteun 2006, podle kterého se z částky, o kterou se zvyšují dodatečné platby v důsledku investice do výrobní kapacity nebo nákupu půdy, odečte částka 500 eur předtím, než je stanovena referenční částka, na jejímž základě se mu přiznávají platební nároky z vnitrostátní rezervy?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269).

(²) Nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 141, s. 1; Zvl. vyd. 03/44, s. 226).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 16. října 2008 – Helmut Müller GmbH v. Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Věc C-451/08)

(2009/C 6/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Helmut Müller GmbH

Žalovaná: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

Předběžné otázky

- 1) Předpokládá veřejná zakázka na stavební práce dle článku 1 odst. 2 písmeno b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁽¹⁾ ze svého znění, že výkon stavební práce je v předmětném či fyzickém smyslu pořízen pro veřejného zadavatele a že mu bezprostředně hospodářsky prospívá?
- 2) Pokud není možné se s ohledem na pojmové vymezení veřejné zakázky na stavební práce obsažené v článku 1 odst. 2 písmeno b) směrnice 2004/18/ES vzdát prvku pořízení: Je třeba dle druhé varianty tohoto předpisu přijmout jako pořízení stavebních prací, pokud provedení stavebních prací pro veřejného zadavatele má plnit určitý veřejně stanovený účel (například má sloužit urbanistickému vývoji části obce) a veřejný zadavatel má dle zakázky pravomoc zajistit, aby bylo dosaženo veřejného účelu a že stavba bude tomuto účelu do budoucna sloužit?
- 3) Vyžaduje pojem veřejné zakázky na stavební práce dle první a druhé varianty článku 1 odst. 2 písmeno b) směrnice 2004/18/ES, aby byl podnikatel přímo či nepřímo zavázán k provedení stavebních prací? Musí se rovněž jednat o takovou povinnost, jejíž splnění je možné soudně vymáhat?
- 4) Vyžaduje pojem veřejné zakázky na stavební práce dle třetí varianty článku 1 odst. 2 písmeno b) směrnice 2004/18/ES, aby byl podnikatel zavázán k provedení stavebních prací nebo tyto byly jako takové předmětem zakázky?
- 5) Patří zakázky, prostřednictvím kterých mají být zajištěny požadavky uvedené veřejným zadavatelem, aby byla prováděná stavba k dispozici pro určitý veřejný účel, a prostřednictvím kterých je dána veřejnému zadavateli (dle smluvní dohody) současně pravomoc (zprostředkovaně ve vlastním zájmu) zajistit, aby stavba sloužila tomuto veřejnému účelu, pod režim veřejných zakázek dle třetí varianty článku 1 odst. 2 písmeno b) směrnice 2004/18/ES?
- 6) Je splněn pojem „[odpovídá] požadavkům stanoveným veřejným zadavatelem“ dle článku 1 odst. 2 písmeno b) směrnice 2004/18/ES tehdy, pokud mají být stavební práce provedeny dle plánů, které prověřil a odsouhlasil veřejný zadavatel?
- 7) Je třeba dle článku 1 odst. 3 směrnice 2004/18/ES zamítnout koncesi na veřejné stavební práce, pokud její držitel je nebo bude vlastníkem pozemku, na kterém má být provedena stavba, nebo v případě, kdy bude koncese udělena na dobu neurčitou?
- 8) Je třeba použít směrnici 2004/18/ES – s právním důsledkem spočívajícím v povinnosti veřejného zadavatele vypsat

veřejnou soutěž – také tehdy, pokud se prodej pozemku uskuteční prostřednictvím třetí osoby a zadání veřejné zakázky na stavební práce proběhne teprve později a při uzavření smlouvy o prodeji pozemku zatím nebyla veřejná zakázka udělena, ovšem v posledně uvedeném okamžiku již byl na straně veřejného zadavatele stanoven cíl, aby takováto zakázka udělena byla?

- 9) Je třeba navzájem odlišné, ovšem související úkony týkající se prodeje pozemku a veřejné zakázky na stavební práce posuzovat z hlediska předpisů v oblasti zadávání veřejných zakázek jako jeden celek v případě, kdy bylo v okamžiku vzniku smlouvy o prodeji pozemku zamýšleno udělení veřejné zakázky na stavební práce a účastníci vědomě vytvořili z věcného – a rovněž i časového – pohledu úzké propojení těchto smluv (ve vazbě na rozhodnutí Soudního dvora ze dne 10.11.2005 – C 29/04, ve věci Stadt Mödling)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španělsko) dne 16. října 2008 – Emilia Flores Fanega v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) a Bolumburu S.A.

(Věc C-452/08)

(2009/C 6/21)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Účastníci původního řízení

Žalobce: Emilia Flores Fanega

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) a Bolumburu S.A.